

Sygn. akt IV U 1369/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2013r.

Sąd Okręgowy w Elblągu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Żywicka

Protokolant: st. sekr. sądowy Jolanta Fiedorowicz

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2013r. w Elblągu na rozprawie

sprawy z odwołania J. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

z dnia 01/03/2013 r. znak: (...)

o wysokość emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 1369/13

UZASADNIENIE

J. J. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w E. z dnia 01 marca 2013r., którą to decyzją organ rentowy dokonał podwyższenia od dnia 01 marca 2013r. przysługującej skarżącemu emerytury na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 2013r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. Nr 153, poz. 1227 z 2009r.). W uzasadnieniu wskazał ,że od 1994r. pobiera emeryturę , która od początku jest zaniżona. W ocenie skarżącego emerytura nie została podwyższona zgodnie z ustawą o waloryzacji z 2009r. Dodatkowo wnioskodawca podniósł ,że jego żona w 2009r. złożyła dodatkowe dokumenty do ZUS, które nie zostały dołączone do jego akt emerytalnych i nie zostały uwzględnione przy ustalaniu wysokości jego emerytury .

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. wniósł o jego oddalenie, wskazując ,że zaskarżoną decyzją zwaloryzowano emeryturę wnioskodawcy w sposób prawidłowy – wskaźnikiem waloryzacji 104% na podstawie w/w ustawy o emeryturach i rentach z FUS . Odnosząc się do zarzutów skarżącego dotyczących prawidłowości ustalenia wysokości emerytury , pozwany podniósł ,że kwestia ta była wielokrotnie przedmiotem postępowań przed sądami .

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Wnioskodawca J. J. od dnia 01 listopada 1984r. był uprawniony do kolejowego świadczenia rentowego . Decyzją z dnia 13 stycznia 2005r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia 01 lutego 2005r. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto wskaźnik wwpw 137,87 % .

Z powyższą decyzją nie zgodził się skarżący wnosząc odwołanie . Wyrokiem z dnia 30 czerwca 2005r. w sprawie IV U 990/05 Sąd Okręgowy w Elblągu oddalił odwołanie wnioskodawcy od powyższej decyzji . Wyrok uprawomocnił się z dniem 29.10.2005r.

Kolejnymi decyzjami świadczenie wnioskodawcy było waloryzowane .

/ dowód : decyzja emerytalna k. 115 a.e , odpis wyroku k. 134 a.e. /

Wskazać należy ,że decyzją z dnia 01 czerwca 2009r. dokonano przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia wnioskodawcy poczynając od dnia 01 czerwca 2007r. Do podstawy wymiaru przyjęto wynagrodzenia z okresu 1974-1983 , w którym wnioskodawca pozostawał w stosunku pracy .Tak obliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 140,75 % .

Powyższą decyzję zaskarżył wnioskodawca . Prawomocnym wyrokiem z dnia 23 września 2009r. w sprawie IV U 815/09 ,Sąd Okręgowy w oddalił odwołanie skarżącego .

/ dowód : decyzja k. 23 akt emerytalnych plik II , odpis wyroku k. 49 a. e. plik II /

Decyzją z dnia 01 marca 2013r. pozwany dokonał waloryzacji świadczenia emerytalnego skarżącego od dnia 01 marca 2013r. . Wysokość zwaloryzowanej emerytury ustalono przez pomnożenie kwoty świadczenia ustalonego na dzień 28 lutego 2013r. tj. kwoty 1827,12 zł przez wskaźnik waloryzacji 104,00%. Tak zwaloryzowana emerytura wyniosła 1900,20 zł .

/dowód : decyzja emerytalna – plik I akt ZUS /

W ocenie Sądu odwołanie skarżącego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wskazać należy ,że przedmiotem zaskarżonej decyzji była jedynie waloryzacja świadczenia emerytalnego wnioskodawcy, ustalonego wcześniejszymi decyzjami , które wielokrotnie podlegały kontroli Sądów obu instancji – ostatnio w sprawie IV U 815/09 .

W judykaturze utrwalony jest pogląd, w myśl którego zakres rozpoznania i orzeczenia (przedmiot sporu) w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych wyznaczony jest w pierwszej kolejności przedmiotem decyzji organu rentowego zaskarżonej do sądu ubezpieczeń społecznych, a w drugim rzędzie przedmiotem postępowania sądowego determinowanego zakresem odwołania od tejże decyzji (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 września 2010 r., sygn. III UK 15/10).

Co za tym idzie, w niniejszej sprawie ,przedmiotem rozpoznania i orzeczenia mogła być jedynie prawidłowość kwotowej waloryzacji świadczenia wnioskodawcy .

Wnioskodawca wywodził swoje roszczenie z faktu rzekomego zagubienia przez pozwanego w 2009r. dodatkowych dokumentów zarobkowych , które nie zostały dołączone do jego akt emerytalnych i nie zostały uwzględnione przy ustalaniu wysokości jego emerytury. Kwestionował zatem samą wysokość świadczenia , co nie było przedmiotem zaskarżonej decyzji . Nie kwestionował przy tym samej zasady waloryzacji i przyjętego wskaźnika waloryzacji 104,00 % .

Podkreślić należy ,że w świetle art. 88 ustawy o emeryturach i rentach z FUS z 17 grudnia 1998r. (Dz.U.2009.153.1227 j.t. ze zm.):

1. Emerytury i renty podlegają corocznie waloryzacji od dnia 1 marca.
2. Waloryzacja polega na pomnożeniu kwoty świadczenia i podstawy jego wymiaru przez wskaźnik waloryzacji.
3. Waloryzacji podlega kwota świadczenia i podstawa jego wymiaru w wysokości przysługującej ostatniego dnia lutego roku kalendarzowego, w którym przeprowadza się waloryzację.
4. Waloryzacja obejmuje emerytury i renty przyznane przed terminem waloryzacji.

Podnieść również należy, że ustawa z dnia 16 lipca 2004 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 191, poz. 1954) wprowadziła „czystą” formułę waloryzacji cenowej – wskaźnik waloryzacji był równy wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych (art. 89 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w brzmieniu nadanym ustawą z 16 lipca 2004 r.). Ponadto odstąpiono od corocznej waloryzacji, wprowadzając waloryzację okresową. Miała ona być przeprowadzana od 1 marca roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie od roku kalendarzowego, w którym była przeprowadzona ostatnia waloryzacja, wyniósł co najmniej 105,0%. Przy czym waloryzacja nie mogła być przeprowadzana rzadziej niż raz na trzy lata.

Na podstawie ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 169, poz. 1421) prawodawca ponownie wprowadził waloryzację cenowo-płacową. Zgodnie z nadanym przez tę ustawę brzmieniem art. 89 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wskaźnik waloryzacji był równy co najmniej wskaźnikowi cen z uwzględnieniem wzrostu przeciętnego wynagrodzenia. Umożliwiono również negocjowanie w ramach Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych wyższego wskaźnika waloryzacji.

Obowiązujące zasady waloryzacji zostały wprowadzone ustawą z dnia 7 września 2007 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 191, poz. 1368). Ustawodawca powrócił do corocznej waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych od 1 marca, a waloryzacja polega na pomnożeniu kwoty świadczenia i podstawy jego wymiaru przez wskaźnik waloryzacji (art. 88 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS). Wskaźnik waloryzacji to średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych w poprzednim roku kalendarzowym zwiększony o co najmniej 20% realnego wzrostu przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim roku kalendarzowym. Wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych jest średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych dla gospodarstw domowych emerytów i rencistów albo średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, jeżeli jest on wyższy od wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych dla gospodarstw domowych emerytów i rencistów (art. 89 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS). Zwiększenie wskaźnika waloryzacji ponad średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych jest przedmiotem corocznych negocjacji, w ramach Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego ogłasza w drodze komunikatu, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", w terminie 3 dni roboczych od dnia ogłoszenia przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego komunikatu, o którym mowa w art. 94 ust. 1 pkt 1 i 2, wskaźnik waloryzacji, biorąc pod uwagę wskaźniki, o których mowa w ust. 1 i 2, jak również wysokość zwiększenia, o którym mowa w ust. 3(ust. 6 w/w art. 89 ustawy o e.i r . Z FUS) .

Wskaźnik waloryzacji w 2013r, został ogłoszony w komunikacie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 13 lutego 2013r. (Monitor Polski z dnia 14 lutego 2013r. , poz. 78) i wynosi 104% .

Biorąc powyższe pod uwagę , a także wobec braku jakichkolwiek merytorycznych zarzutów do decyzji pozwanego ,Sąd uznał odwołanie skarżącego za bezzasadne i dlatego też , na zasadzie art. 477¹⁴§ 2 k.p.c orzekł jak w wyroku .